

derson, alle ved deres Komme mindende os om Avisrapporter om deres lange Fængselstid. Bifaldet steg til en formelig Storm, da de fremstillede sig, og trods alle parlamentariske Præcedenter maatte de have Plads til at tale næste Dags Morgen og de regulære Taler udsættes.

Torsdag Eftermiddag havde sin store Interesse. Man veed, at det nu er bleven et brændende Spørgsmaal, om ikke kristne Kvinder fra forskellige Lejre alle som een skal træde ind i Kvindevalgretsbevægelsen. Alt under Kjøbenhavnermødet tilskrev Mlle Maugeret, Formand for et Forbund, der siges at omfatte en Million catholske Kvinder og Mellemand mellem Partiet og Paven, vor internationale Præsident, for at erklære sin varme Interesse for Bevægelsen.

Det hollandske Kvindestemmeretsforbund havde gennem Grevinde van Hogendorp, som var Dirigent, ordnet dette Møde. Fra Danmark var Pastorinde Blauenfeldt indmeldt som Taler, og vi kunde alle glæde os over hendes kloge og overordentlig naturligt holdte Tale. Mrs Waugh McCulloch, Fredsdommer, boende nær ved Chicago, var en varm Talsmand herfor, og andre Talere baade fra Schweits, England og Frankrig traadte frem. Interessen naaede sit Højeste, da Rev. Anna Shaw talte om, hvorledes Kvinderne altid havde været de første til at modtage Aabenbaringen ved alle religiøse Hovedbegivenheder, og at man ikke kunde skubbe dem tilside i det politiske Liv.

Torsdag Aften var der atter offentligt Møde. Fru Münster redegjorde for Kvindernes retslige Stilling i Danmark som sagdes at være bleven forbedret ved den i 1683 vedtagne Chr. d. V.'s Danske Lov. Den jydsk Lov, der gik forud, havde givet Manden for udvidet en Ret til at overholde Hustugten, og for Nutidens Øjne synes Chr. d. V.'s Lov ingen stor Forbedring. Den har dog den udmærkede Egenskab at være meget elastisk og 'at kunne tilpasses de forskellige Tiders mere eller mindre frisindede Standpunkter. Mrs *Miriam Brown* fra Canada talte om: Ideal Kvindelighed. Frl. *Elisabeth Gotheiner* fra Tyskland om, hvorvidt Arbejdersken behøver Stenmeret, og Frl. *Rosika Schwimmer* om Fagforeninger og Stemmeret. Miss *Frances Sterling* fra England talte om Forhold der.

Fredag Morgen den 19. Juni.

Som vi alt har sagt er Mødernes Orden forskubbet. Vort Program passer ikke længer, thi vi vil alle høre Suffragetterne fra Women's Freedom League.

Mrs Despard, Søsteren til General John

French, Føreren for Partiet, hende som fængsledes blot for at have sagt Ordene: »Votes for Women« og som senere stod i Spidsen for de Kvinder, der efter Kongens Aabningstale vilde tiltvinge sig Adgang til Parlamentet og med 56 andre Kvinder atter fængsledes, stod nu frem. Hendes høje, magre Skikkelse og furede Ansigt, fik Liv da hun fortalte os om, at Kvinderne alle som én protesterede mod at betale Skat: »thi saalænge Regeringens Mænd nægter at give os Repræsentation — den, vi køber med vor Skat — saa er de ikke bedre end Tyve, der stjæler vore Penge«.

Teresa Billington Greig træder frem. Hun er ung og smuk med tykke blonde Fletninger. To Gange har hun siddet i Holloway Fængslet, behandlet som den værste Forbryder. Hun omtaler, hvorledes der ikke var Liv i Kvindebevægelsen før »the militant women's« Rejsning. »National Union« havde vel dannet Maskineriet for 40 Aar siden, men det havde været i Stilstand i de 40 Aar. »Det er os som har givet Livsimpulsen dertil! Vi har skabt Aktionen. Vi har sagt til Mændene: Se alt det Arbejde, vi gør for Eder! Se dog, hvorledes vi trækker Læsset og ikke under os selv den mindste Hvile! Kan I ikke saa til Gengæld give os en lille Smule Magt? Men Regeringen vil ikke give os den mindste Smule. Vi maa bringe den dertil, men hvorledes? — Ved at gaa den imod ved Valgene! Vi er sat udenfor alt. Vi kan intet røre af den Lovgivning vi maa lyde. Men én Magt har vi, det er Magten til at protestere, og protestere det vil vi!«

Maaden hvorpaa hun sagde dette var betagende. Hendes skiftende Stillinger var overbevisende, og vi forstod den Magt hun havde over sine Tilhørere, de Tusinder, der samlede sig om hende, naar hun fremtraadte paa Londons Gader.

Hvorpaa stod *Amy Sanderson* frem, ogsaa en ung Pige med rige Fængsels erfaringer. Hun var med *Annie Kenney* da denne i 1906 førte sine for Sagen begejstrede fem hundrede Veninder til Mr Asquith's Hus, dengang han flygtede for dem paa sit Automobil, og de blev straffede for, at de anden Gang trak i hans Gadedørsklokke ved at sættes 6 Uger i Fængsel, en stor Straf for deres naive Forsyndelse. Thi de vilde jo kun bede ham om at indgive deres Petition i Underhuset.

Da dette rygtedes, dengang de kom ud af Fængslet, da var det der kom Fart i Bevægelsen, thi Indignationen mod den Hensynsløshed de unge Piger havde mødt, brød ud i Flamme.

Det var altsaa en af disse unge Piger vi havde for os. Hun fortalte nu om, at Mr Asquith ikke ansaa sig tilstrækkelig beskyttet mod Suffragetterne, uden at han havde mindst

seks Politibetjente om sig, selv om der kun var fire af den saa frygtede Liga i Syne.

Der lød en Applaus uden Ende efter de tre Taleres Ord og alle Hjerter slog disse tre Kvinder imøde.

Rev. Anna Shaw rejste sig op, henvendt til de tre Kvinder, der endnu stod paa Tribunen og bad dem om at komme over til de Forenede Stater og puste Liv i Bevægelsen, thi der døde man ofte hen som saa mange Steder i Verden. Men Frl. Lida Gustava Heymann fra Tyskland rejste sig heftigt og sagde, at vi her i Europa havde god Brug nok selv for Suffragetterne og ikke havde Raad til at sende dem saa langvejs bort.

Fredag Eftermiddag bragte os Hilsener fra syv Nationalraad. Der var Udsendinge baade fra Belgien, Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Norge, Nederlandene (som Hollænderne foretrak at benævne Holland) og Sverrig.

Derefter kom Hilsener fra et Kvindestemmeretsudvalg i Østerrig, og Dansk Landsforbund bragte gennem Fru Elna Munch en Hilsen i velvalgte Ord.

Desuden bragte Mrs Despard en Hilsen fra »Women's Freedom League«, og derpaa Mr Drysdale, fra »Mænds Liga for Kvindestemmeret«, som naturligvis modtoges med stormende Bifald. Taleren nævnedes, at han havde faaet flere Anmodninger om at starte et lignende Forbund i Holland.

Det store tyske Fremskridtsforbund bragte sin Hilsen gennem sin Formand, Dr. Käthe Schirmacher, og Frk. Tumova fra Böhmen bragte ligeledes en Hilsen.

De samlede Udlændinge og hollandske Stemmeretsspidsere var budne til The i Fru Gombertz-Jitta's overdaadige Hjem, hvor man ret kunde studere den hollandske Kunst og den hollandske Hygge. Hollandske Nationaldanse udførtes her og en hollandsk Skuespiller gav Scener af Digterværker paa Frausk, Tysk og Engelsk.

Ved Fredag Aftens offentlige Møde talte Signorita Mariani fra Italien.

Ogsaa talte Mme Elise Kalmanowitch fra Rusland om: »Det endelige Maal for Kvindebevægelsen«.

Dr. Lydia Wahlström fra Sverrig talte ligeledes samt Rev. Anna Howard Shaw.

Lørdag den 20. var vort sidste Forretningsmøde. Vi havde endnu ikke faaet diskuteret om Mærket Jus Suffragii, hvilket vi maatte klemme ind i Lørdagens Møde, thi dets Plads blev — som antydte — taget af Suffragetternes Beretninger om Bevægelsen i England.

Landene ønskede at købe »the Copyright« af Fru Pedersen-Dan, og Fru Pedersen-Dan nægtede at sælge denne. Man vilde ikke i